

2.10 SỰ GIẢI CỨU VĨ ĐẠI II

XUẤT Ê-DÍP-TÔ KÝ 3 – 11; 12:29-30; 14:1-30; 15:1-18

Một ngày nọ, khi Môi-se đang chặn giữ đàn gia súc của mình, ông thấy một điều kỳ lạ xảy ra với một bụi cây. Ôi! Có lửa bốc ra từ đó! Nhưng bụi cây lại không hề bị cháy rụi. Ông tiến lại gần để xem thì một tiếng nói lớn vang lên: “Môi-se!” Môi-se sợ hãi và lùi lại một bước. Tiếng nói phát ra từ bụi cây. “Ta đã nghe tiếng kêu than của dân Ta.” Đó chính là tiếng của Đức Chúa Trời phán: “Ta đã thấy những giọt nước mắt của họ và ngự xuống để giải cứu họ. Hãy đi gặp nhà vua và nói với ông ta rằng hãy để dân Ta được tự do.”

Môi-se rất sợ hãi, nhưng Đức Chúa Trời phán với ông: “Ta sẽ ở cùng ngươi.” Rồi Môi-se đến gặp nhà vua và nói: “Tôi mang đến một thông điệp từ Đức Chúa Trời.” Nhà vua không lắng nghe ông, nhưng Môi-se vẫn tiếp tục nói: “Thông điệp của Đức Chúa Trời là: Hãy để dân Ta đi.” Nhà vua đáp: “Tại sao ta phải để họ đi? Ta sẽ không để họ đi đâu cả.”

Đức Chúa Trời đã cảnh báo nhà vua mười lần, nhưng lần nào ông cũng từ chối không cho dân sự của Ngài ra đi. Mỗi lần nhà vua từ chối, Đức Chúa Trời lại giáng một tai họa xuống đất để thuyết phục vua cho dân của Ngài đi.

Nhưng Đức Chúa Trời đã giải cứu dân sự của Ngài khỏi mọi tai họa. Ngài cũng sắp đặt cho họ nhận được vàng, bạc và những bộ quần áo đẹp, để họ có thể rời khỏi nơi đó. Tuy nhiên, ngay khi nhà vua nghe tin họ đã rời đi, ông lập tức sai những quân lính tinh nhuệ nhất đuổi theo để bắt họ trở lại làm tù binh. Họ cười ngạo và chiến xa để chặn bắt dân Y-sơ-ra-ên.

Môi-se dẫn dân đi, và họ đang đóng trại trên bờ biển. Khi nhìn thấy quân lính đang tiến đến gần, dân Y-sơ-ra-ên nhận ra mình không còn đường nào để chạy thoát. Họ bị mắc kẹt giữa biển và quân lính của Pha-ra-ôn, những người đang kéo đến để tấn công họ. Mọi người vô cùng sợ hãi, nhưng Môi-se nói với họ: “Đừng sợ! Đức Giê-hô-va sẽ chiến đấu cho các ngươi. Các ngươi sẽ không bao giờ còn nhìn thấy nhà vua và quân lính của vua nữa.”

Sau đó, Đức Chúa Trời phán với Môi-se: “Hãy giơ cây gậy của ngươi lên. Hãy giơ tay ra trên biển. Hãy rẽ nước biển ra để dân Ta có thể đi qua trên đất khô.” Môi-se làm theo lời Đức Chúa Trời phán. Ngay lập tức, một cơn gió mạnh thổi đến và tách nước biển ra làm hai phần. Thật là kỳ diệu! Đức Chúa Trời đã mở ra một con đường giải thoát bằng cách chia nước biển thành hai bức tường ở hai bên, còn ở giữa là một lối đi khô ráo. Toàn thể dân Y-sơ-ra-ên nhanh chóng đi qua biển một cách an toàn trên nền đất khô, giữa hai bức tường nước.

Nhưng ngay khi quân lính của nhà vua bắt đầu đuổi theo họ qua biển, hai bức tường nước đột nhiên hợp lại với nhau, toàn bộ quân lính đều bị biển nuốt chửng. Bằng cách đó, Đức Chúa Trời đã giải cứu dân sự của Ngài và giải phóng họ khỏi ách nô lệ của Pha-ra-ôn, vua Ai Cập.

Rồi Môi-se và dân chúng cùng hát bài ca ngợi khen Đức Chúa Trời: “Đức Giê-hô-va là sức mạnh và là bài ca của tôi. Ngài là Đấng cứu rỗi của tôi.” Thật kỳ diệu khi thấy Đức Chúa Trời đã dùng Môi-se để giải cứu dân sự Ngài ra khỏi Ai Cập và đưa họ đến sự tự do. Môi-se đã học được cách tin cậy và Đức Chúa Trời và vâng phục Ngài ngay cả khi mọi việc dường như không thể. Đức Chúa Trời chính là Đấng Giải Cứu Vĩ Đại của Môi-se và dân sự Ngài!

Khi chúng ta học cách tin cậy và bước đi theo Đức Chúa Trời trong những hoàn cảnh khó khăn, Ngài luôn mở ra một con đường cho chúng ta!

Câu gốc Xuất Ê-díp-tô ký 15:2 “Đức Giê-hô-va là sức mạnh và là bài ca của tôi. Ngài là Đấng cứu rỗi tôi. ”

2.10 SỰ GIẢI CỨU VĨ ĐẠI II - HƯỚNG DẪN DÀNH CHO GIÁO VIÊN

XUẤT Ê-DÍP-TÔ KÝ 3 – 11; 12:29-30; 14:1-30; 15:1-18

NHỮNG ĐIỂM CHÍNH:

- 1) Một ngày nọ, khi Môi-se đang chặn giữ đàn gia súc của mình, ông thấy những ngọn lửa bốc ra từ một bụi cây. Nhưng lạ thay, bụi cây không hề bị cháy rụi! Đức Chúa Trời hiện diện trong bụi cây đó. Ngài có một thông điệp dành cho Môi-se đó là, giải cứu dân sự của Đức Chúa Trời khỏi tay vua Ai Cập.
- 2) Đức Chúa Trời đã cảnh báo nhà vua mười lần. Phải mất một thời gian dài trước khi nhà vua đồng ý để dân sự ra đi. Cuối cùng, ông cho phép Môi-se dẫn dân sự của Đức Chúa Trời rời khỏi Ai Cập.
- 3) Nhưng chỉ một thời gian ngắn sau khi dân chúng rời đi, nhà vua đã sai quân lính đuổi theo để bắt họ trở lại. Môi-se dẫn dân chúng đến bờ biển. Có vẻ như họ đã bị mắc kẹt. Họ rất sợ hãi và nghĩ rằng không còn lối thoát nào nữa.
- 4) Khi quân lính đến gần, Môi-se vâng lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời bảo ông giơ cây gậy lên trên biển. Khi ông làm như vậy, một cơn gió mạnh nổi lên và rẽ nước biển thành hai bức tường nước, tạo thành một con đường khô ráo để dân chúng đi qua an toàn sang bờ bên kia.
- 5) Khi quân lính của nhà vua bắt đầu đi băng qua biển, Đức Chúa Trời khiến nước biển trở lại như cũ và phủ lấp họ. Đó là cách Đức Chúa Trời giải cứu dân sự của Ngài. Sau đó, Môi-se và dân chúng hát bài ca ngợi khen Đức Chúa Trời.

CÂU HỎI:

- 1) Vào một ngày nọ, Môi-se đã nhìn thấy gì khi ông đang chặn giữ đàn gia súc?
- 2) Đức Chúa Trời muốn Môi-se làm gì?
- 3) Đức Chúa Trời đã bảo Môi-se nói gì với nhà vua?
- 4) Điều gì đã xảy ra khi cuối cùng nhà vua cũng cho phép dân chúng ra đi?
- 5) Đức Chúa Trời đã giải cứu dân chúng bằng cách nào?

TRẢ LỜI:

- 1) Môi-se đã nhìn thấy một bụi cây có ngọn lửa bốc cháy.
- 2) Đức Chúa Trời muốn Môi-se đi giải cứu những người nô lệ khỏi tay nhà vua.
- 3) Đức Chúa Trời bảo Môi-se nói với nhà vua: “Hãy để dân Ta đi.”
- 4) Khi dân chúng rời đi, nhà vua đã sai quân lính đuổi theo để bắt họ trở lại.
- 5) Đức Chúa Trời đã tạo một con đường ở giữa biển để dân chúng đi qua. Sau đó, Ngài khiến nước biển khép lại khi quân lính cố gắng đi qua. Đó là cách Đức Chúa Trời giải cứu dân sự của Ngài!

Khi chúng ta học cách tin cậy và bước đi theo Đức Chúa Trời trong những hoàn cảnh khó khăn, Ngài luôn mở ra một con đường cho chúng ta!

Câu gốc Xuất Ê-díp-tô ký 15:2 “Đức Giê-hô-va là sức mạnh và là bài ca của tôi. Ngài là Đấng cứu rỗi tôi.”

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

